

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/152/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520204319
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1520204319.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Evy Mészárosovej, v právnej veci navrhovateľa: L. B., Z.. X.X.XXXX, B. I. XX, B., zastúpeného advokátskou kanceláriou: HHB advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 52274896, so sídlom Kopčianska 8/A, Bratislava, proti odporcovi: J. I., Z.. XX.X.XXXX, B. O. X, B., o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 17. augusta 2020, č. k. 12C/38/2020-22, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti m e n í tak, že :

Zriaďuje v prospech navrhovateľa záložné právo na nehnuteľnostiach vo vlastníctve odporcu, a to - na pozemku parcela registra "C", parc. č. XXX/X o výmere 376 m², záhrada, a na pozemku parcela registra "C" parc. č. XXX/X o výmere 557 m², zastavaná plocha a nádvorie, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Pezinok, katastrálny odbor, pre okres Pezinok, obec Š., katastrálne územie V. Š., a to za účelom zabezpečenia pohľadávky navrhovateľa proti odporcovi vo výške 19.000,00 eur s príslušenstvom vyplývajúcej z platobného rozkazu vydaného dňa 12.03.2020 Okresným súdom Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp.zn. 24Up/282/2020, právoplatného dňa 12.05.2020, a to až do úplného zaplatenia zabezpečenej pohľadávky.

Zriaďuje v prospech navrhovateľa záložné právo na obchodné podiely vo vlastníctve odporcu, a to - na obchodný podiel v spoločnosti RENOZ, spol. s r.o., so sídlom Hálova 1087/4, 851 01 Bratislava, IČO: 46 711 503 a na obchodný podiel v spoločnosti ABBAS s.r.o., so sídlom Gorkého 205/3, 811 01 Bratislava, IČO: 52 662 403, a to za účelom zabezpečenia pohľadávky navrhovateľa proti odporcovi vo výške 19.000,00 eur s príslušenstvom vyplývajúcej z platobného rozkazu vydaného dňa 12.03.2020 Okresným súdom Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp.zn. 24Up/282/2020, právoplatného dňa 12.05.2020, a to až do úplného zaplatenia zabezpečenej pohľadávky.

Navrhovateľ má proti odporcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením zamietol súd prvej inštancie návrh navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a odporcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Po právnej stránke vec posúdil podľa § 324 ods. 1, ods.3, § 343 ods.1, ods.2, ods.3, § 344, § 329 ods.1, ods.2, § 331 ods.1, § 324 ods.1 C.s.p. a dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Konštatoval, že dôvodom navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia má byť obava, že exekúcia bude ohrozená vzhľadom na to, že odporca so svojím majetkom disponuje v snahe zbaviť sa majetku v prospech tretích osôb darovacími zmluvami, čo majú preukazovať prebiehajúce katastrálne konania v zmysle plomb zapísaných na listoch vlastníctva. Na základe predpokladu navrhovateľa rovnako tak má odporca konať aj v prípade svojich obchodných podielov, i keď o tom nemá ani vedomosť. Po posúdení zákonných podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a obsahu podstatných tvrdení navrhovateľa,

dospel k záveru, že jeho tvrdenia neodôvodňujú záver o potrebe zriadenia sudcovského záložného práva na nehnuteľnostiach, resp. obchodných podieloch odporcu z dôvodu obavy ohrozenia exekúcie. Navrhovateľ síce preukázal, že odporca vykonáva úkony smerujúce k prevodu vlastníckeho práva týchto nehnuteľností na tretiu osobu, avšak podľa názoru súdu žiadnym spôsobom neosvedčil obavu, že exekúcia bude ohrozená ako základnej podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Zo skutkových tvrdení, ako aj z predložených listín je zrejmé, že pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi už bola judikovaná a že navrhovateľ sa vymoženia svojej pohľadávky riadnym spôsobom domáha podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Poverený súdny exekútor už aj začal konať vydaním upovedomenia o začatí exekúcie a dokonca, zrejme predčasne, zriadil na nehnuteľnosti odporcu exekučné záložné právo, ktoré bolo aj riadne vyznačené na príslušnom liste vlastníctva. Je nepochybné, že v prípade nariadenia požadovaného zabezpečovacieho opatrenia by sa právne postavenie navrhovateľa nijako nezmenilo, jeho pozícia by sa nijako neposilnila. Navrhovateľ si ihneď po nadobudnutí vykonateľnosti exekučného titulu (Platobný rozkaz sp. zn. 24Up/282/2020), po tom, čo si odporca svoju platobnú povinnosť nesplnil, uplatnil právo na vymáhanie pohľadávky vykonaním exekúcie, pričom poverený súdny exekútor aj riadne v rámci zákonných možností, koná. Z uvedeného vyplýva, že nariadenie zabezpečovacieho opatrenia by v danom prípade nesplnilo cieľ, pre ktorý by bolo nariadené, t. j. už tak posilnenú pozíciu navrhovateľa ako veriteľa už judikovanej a exekučne vymáhanej peňažnej pohľadávky by neposilnilo, ale by ani nijako nezlepšilo jeho pozíciu na zabezpečenie takejto pohľadávky. Pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má podľa návrhu vzťahovať nariadené zabezpečovacie opatrenie (nehnuteľnosti a obchodné podiely), mal zato, že zásada primeranosti zásahov do majetkových pomerov odporcu vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej by zabezpečovacie opatrenie slúžilo, a rovnako aj požiadavka proporcionality by nebola splnená, keďže vymáhanou pohľadávkou je istina vo výške 19.000,- eur, pričom súhrnná hodnota predmetných nehnuteľností (bez posúdenia hodnoty obchodných podielov), výrazne prevyšuje hodnotu pohľadávky, ktorú má navrhovateľ voči odporcovi. Len hodnota predmetného bytu by zabezpečovanú pohľadávkou navrhovateľa násobne prevyšovala a pravdepodobne aj z tohto dôvodu volil súdny exekútor zriadiť exekučné záložné právo len na pozemky v obci Šenkvice. V tejto súvislosti súd považuje návrh na nariadenie takto široko navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia za nedôvodný, keďže by neprímerane obmedzilo vlastnícke právo odporcu k nehnuteľnostiam, ale príp. aj k obchodným podielom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol s tým, že o nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 C.s.p.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, aby jeho návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bolo vyhovené. Poukázal na to, že konanie povinného, ktoré riadne preukázal, je podľa všetkého trestným činom poškodzovania veriteľa a marenia exekučného konania. Povinný má zákaz prevádzkať nehnuteľnosti počas exekučného konania vedeného na jeho majetok bez súhlasu exekútora, pričom príslušný orgán katastra nehnuteľností nemusí vedieť v čase prijatia návrhu na vklad, že povinný ako majiteľ nehnuteľnosti má voči sebe vedenú exekúciu. Teraz existuje stav, kedy nehnuteľnosti sú povinným aktívne prevádzkané na príslušnom okresnom úrade, katastrálnom odbore, ale exekútor ešte nezriadil exekučné záložné právo na ne, a preto je toho názoru, že jednoznačne je preukázaná obava z ohrozenia exekúcie vedenej na základe platobného rozkazu. Ak nehnuteľnosti ujdú z majetku povinného, exekútor vedúci exekúciu na základe platobného rozkazu ich už nebude môcť postihnúť exekúciou. V návrhu predložil dôkaz o tom, prečo v katastri evidované exekučné záložné právo zriadené na pozemkoch nie je možné brať do úvahy - jeho zriadenie bolo totiž neplatné, je nulité, nakoľko sa zriadilo skôr, ako bolo doručené prvé upovedomenie povinnému o začatí exekúcie, čo všetko konajúci exekútor potvrdil. Teda dnes nehnuteľnosti nie sú zabezpečené žiadnym exekučným záložným právom v jeho prospech, preto je podľa jeho názoru zriadenie záložného práva súdom v zmysle jeho návrhu plne opodstatnené a dôvodné. Poukázal tiež na to, že povinný dnes už nevlastní byt, hoci ešte v čase uznesenia ho vlastnil, čím sa jeho pozícia v dôsledku prevodu bytu z majetku povinného výrazne oslabil, o to viac sa tak zvýšila potreba urýchleného nariadenia zabezpečovacieho opatrenia v zmysle návrhu na pozemky a obchodné podiely. Za nesprávny považoval aj záver súdu prvej inštancie o tom, že návrh nie je proporcionálny vzhľadom na výšku vymáhanej pohľadávky. Pokiaľ aj prvoinštančný súd nechcel vyhovieť celému návrhu z dôvodu jeho neproporcionality, nijako nezodôvodnil, prečo mu nebolo možné vyhovieť aspoň z časti, a preto je v tejto časti uznesenie arbitrárne. Výsledkom vydaného uznesenia je dnes fakt, že povinný už stihol byt previesť aj reálne takmer zmariť šance na uspokojenie jeho pohľadávky z bytu. Poukázal tiež na to, že zriadením požadovaného záložného práva na nehnuteľnosti a obchodné podiely sa možnosti povinného nakladať s týmto majetkom takmer nijako neovplyvnia, bude ich môcť i naďalej nerušene užívať a on si nebude môcť zobrať z týchto majetkov viac, než je v jeho prospech judikované.

Majetkové práva povinného sú preto podľa jeho názoru nariadením zabezpečovacie opatrenia v zmysle návrhu ovplyvnené len minimálne, a to v nevyhnutnej miere potrebnej k ochrane judikovaných práv. Nie je podľa jeho názoru vhodné a ani len objektívne možné vyžadovať od neho za účelom preukázania proporcionality návrhu, aby doložil znalecký posudok na vyčíslenie hodnoty nehnuteľnosti a obchodných podielov, naopak, ak si bude povinný myslieť, že zabezpečovacie opatrenie nariadené súdom podľa návrhu je neproporcionálne, má právo sa voči nemu odvolať a predložiť k nemu príslušné dôkazy, teda aj znalecké posudky, ktoré si on ako majiteľ nehnuteľnosti a obchodných podielov môže zabezpečiť. Záverom dodal, že iný návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nikdy nepodal, má brata, ktorý zrejme podal návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia proti povinnému v inom konaní, avšak nemá bližšie informácie o tejto veci. S poukazom na to, že povinný dnes už byť nevlastní, žiadal zriadiť záložné právo k pozemkom a obchodným podielom, ktoré má odporca v obchodných spoločnostiach.

3. Odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v medziach uplatnených dôvodov podaného odvolania, ktorými je viazaný (§ 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

4. Podľa § 343 ods. 1 C.s.p. zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

5. Základným predpokladom pre zriadenie záložného práva na majetku dlžníka zabezpečovacím opatrením je existencia obavy, že vykonanie exekúcie peňažnej pohľadávky veriteľa bude ohrozené. Pre zriadenie záložného práva zabezpečovacím opatrením súdu je potrebné hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich obavu z ohrozenia exekúcie.

6. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu zabezpečovacieho opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre vydanie uznesenia o zabezpečovacom opatrení nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je potrebné tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti; keď v prípade zabezpečovacieho opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

7. Vychádzajúc z obsahu spisu v preskúmvanej veci dospel odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, k záveru, že navrhovateľ v podanom návrhu na základe ním tvrdených rozhodujúcich skutočností a pripojených listinných dokladov, hodnoverné osvedčil dôvody, pre ktoré žiada priznať navrhovaným zabezpečovacím opatrením ochranu pred zmarením vymoženía jeho judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní. Navrhovateľ spoľahlivo osvedčil existenciu judikovanej pohľadávky v sume 19.000 eur spolu s úrokmi z omeškánia a zmluvnou pokutou, že na vymoženie tejto jeho pohľadávky na základe jeho návrhu prebieha exekučné konanie, v ktorom bolo vydané upovedomenie o začatí exekúcie. Z opisu rozhodujúcich skutočností v návrhu, podložených listinnými dôkazmi, vyplýva, že odporca napriek exekútorom mu uloženého zákazu nakladaniu s majetkom, uzavrel darovaciu zmluvu k bytu v jeho vlastníctve, na základe ktorej došlo k zmene vlastníka bytu (V - 16877/2020 zo dňa 17.08.2020), a na pozemkoch vo vlastníctve odporcu je na základe darovacej zmluvy vyznačená v katastri nehnuteľností plomba pod V-2529/2020. Žalobca je spoločníkom v spoločnosti RENOZ, spol. s.r.o., kde vlastní obchodný podiel, ktorému zodpovedal vklad 5000 eur, od 02.12.2020 je to vklad 2550 eur, ako aj spoločníkom v spoločnosti ABBAS s.r.o., kde vlastní obchodný podiel, ktorému zodpovedá vklad 5000 eur. Navrhovateľ tiež preukázal, že na zriadenie exekučného záložného práva na pozemky neboli v exekučnom konaní splnené zákonné podmienky (e-mail zo dňa 27.07.2020). Navrhovateľ doložil, že jeho skorší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý a v odvolaní potvrdil, že iný návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v tejto veci nepodal. V odvolacom konaní odporca nenamietal neprimeranosť výšky vymáhanej peňažnej pohľadávky k hodnote majetku, ku ktorému navrhovateľ žiada zriadiť zabezpečovacím opatrením záložné právo na zabezpečenie pohľadávky a od navrhovateľa nebolo možné požadovať preukazovať ohodnotenie majetku vo vlastníctve odporcu predložením znaleckých posudkov.

8. Na základe týchto skutočností odvolací súd uznal opodstatnenosť tvrdení navrhovateľa, že odporca podniká také relevantné právne úkony týkajúce sa práv k majetku v jeho vlastníctve, ktoré smerujú k možnému zmenšovaniu jeho majetku, a ktoré sú objektívne spôsobilé zmať, sťažiť alebo znemožniť vymožitelnosť pohľadávky navrhovateľa v exekučnom konaní. Možno preto uzavrieť, že konkrétne kroky odporcu vo vzťahu k jeho majetkovým pomerom nasvedčujú jeho snahe o zmarenie či oddialenie uspokojenia uplatňovanej pohľadávky a každá jeho ďalšia zásadná dispozícia s majetkom podstatným spôsobom oslabuje vymožitelnosť pohľadávky navrhovateľa a zhoršuje jeho právne postavenie oprávneného v exekučnom konaní. Z uvedených dôvodov považoval odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, za nevyhnutne potrebné zabezpečiť efektívnu ochranu práv navrhovateľa ako oprávneného v exekučnom konaní.

9. V danom štádiu konania tak navrhovateľ osvedčil zákonu zodpovedajúcim spôsobom tvrdenia uvádzané v návrhu, z ktorých vyvodzoval obavu zo zmarenia vymoženia jeho peňažnej pohľadávky v exekučnom konaní. Navrhovateľ spoľahlivo osvedčil obavu z ohrozenia exekúcie, keď je zjavné, že odporca sa zbavuje majetku, z ktorého by bolo možné v exekučnom konaní uspokojiť pohľadávku navrhovateľa. Odvolací súd sa stotožnil s navrhovateľom, že zriadením požadovaného záložného práva na nehnuteľnosti a obchodné podiely sa možnosti povinného nakladať s týmto majetkom takmer nijako neovplyvnia, bude ich môcť i naďalej nerušene užívať a majetkové práva odporcu ako povinného sú preto nariadením zabezpečovacieho opatrenia v zmysle návrhu ovplyvnené len minimálne, a to v nevyhnutnej miere zodpovedajúcej potrebnej ochrane judikovaných práv.

10. V posudzovanom prípade prevážil záujem navrhovateľa dosiahnuť rýchlu a účinnú vymožitelnosť svojej pohľadávky, ktorý sa tu dostáva do kolízie s vlastníckymi právami odporcu. Navrhovateľovi je však potrebné za daných okolností konkrétneho prípadu garantovať právnu istotu v tom, že pokiaľ sa zákonnými prostriedkami domohol v sporovom konaní svojho peňažného nároku, bude ho môcť uspokojiť zákonom predpokladaným spôsobom exekúcie vedenej na majetok vo vlastníctve odporcu. Jedným z atribútov právneho štátu je efektívna vymožitelnosť práva, a je preto povinnosťou štátnych orgánov zabezpečiť účelnú právnu ochranu pred reálnou hrozbou zmarenia realizácie vykonateľných rozhodnutí takými právnymi prostriedkami, ktoré zákon oprávneným osobám na takúto ochranu priznáva, a teda aj formou zabezpečovacieho opatrenia. Týmto obmedzením odporcu nedôjde k neprimeranému zásahu do výkonu jeho vlastníckych práv, naďalej mu zostáva neobmedzená možnosť výkonu podstatnej časti obsahu vlastníckeho práva - a to majetok užívať.

11. V danom prípade teda odvolací súd považoval za opodstatnené uprednostniť záujem navrhovateľa na zabezpečení efektívnej právnej ochrany jeho ohrozených práv, pred plnohodnotnou realizáciou vlastníckych práv odporcu, prihliadajúc k tomu, že aj vlastnícke právo je možné obmedziť, a to najmä vtedy, ak by tento výkon vlastníckych práv bol v rozpore s inými rovnako chránenými právami (nárokmi). So zreteľom na uvedené závery možno preto dovodiť potrebu, nariadením zabezpečovacieho opatrenia, zabezpečiť pre navrhovateľa vykonateľnosť rozhodnutia na peňažné plnenie z majetku odporcu, a to zriadením záložných práv k tomuto majetku.

12. Po vecnom a právnom posúdení relevantných skutočností na základe obsahu spisu dospel odvolací súd k záveru, že navrhovateľ dostatočne preukázal v danom štádiu konania základné predpoklady opodstatňujúce nariadením zabezpečovacieho opatrenia obmedziť výkon vlastníckych práv odporcu k jeho majetku, vzhľadom na bezprostredne hroziace konkrétne nebezpečenstvo reálnej obavy zo zmarenia exekúcie vedenej proti odporcovi ako povinnému na uspokojenie judikovanej pohľadávky navrhovateľa, a preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie, v časti zamietnutia návrhu na zriadenie záložného práva k pozemkom a obchodným podielom, zmenil podľa § 388 C.s.p., tak, že v tejto časti jeho návrhu vyhovel.

13. O nároku na náhradu trov (celého) konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C.s.p v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Navrhovateľovi, ktorý mal úspech v celom rozsahu, priznal proti odporcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).